

Nyári vérzivatar K szegen

Látványosságok, dramaturgikus panoptikum

Ha egyszavas min ségellen rzést kellene nyújtanom a k szegi vár udvarán prezentált *Páskándi Géza*-újdonságról, az *Átkozottak* cím darabról, sommásan *érdekesnek*, s t, érdeklésezít nek mondanám. Mert ki tagadná, hogy a felvonultatott írói, rendez d és színészi ajzószeretek hatásosak? Van itt minden: vijnogástól hangos boszorkányrevü, borzadállyal bélelt sztrip-tíz, vérfert zés, vérn zés és vérfürd zés — még hozzá profi biztoskez séggel kiállítva. Ha pedig a finnyásabb néz meglegeléne, hogy alantas gerjedelmekkel csiklandják figyelmét, a szerz nyomban, készséggel (tanúsítja, hogy a *Báthori Gábor és Bethlen Gábor* fejedelmek viselt dolgairól szóló történelmi drámát lát, a kurióz részletekkel m veltségét gyarapítandó. Igazoltan kíváncsi hát a fejleményekre.

A baj csak az, hogy a felcsigázott érdeklés nem kap tartalmas táplálékot. Semmi lényegeset nem tudunk meg sem a korról, sem azon keresztül mai önmagunkról. *Páskándi Gézáruik* az izgalmas jelenetek után loholtában még a cselekményt is neheze érik összefognia. Az els rész szövevényes magánéleti konfliktusokat sorjáztat, leginkább *Báthori Erzsébet* nevezetes fürd kádja körül, ám ezek sehogysen akarnak kapcsolódni az Erdély sorsát eldönt eseményekhez. A második részben alaposan megkésve — a szerz pályát módosít: kialakbólitja Erzsébetet a darabból és a politikai szálát, a fejedelmek féltékenységtötte hatalmi vetélkedését — *cherchez la femme!* — kezdi gombolyítani. Ezen közben sok minden eszébe jut, *Schiller* Stuart Máriájától, *Miller* Salemi boszorkányokján át *Camus* Caligulájáig, de eredeti ihlete csak néhány epizódnak, így mindenekeltt a testvérszerelem fellobbanásának van.

Folyamatos cselekmény híján *Romhányi László* rendez nem is törekedett arra, hogy az irodalmi anyag koncepcionális egységének látzatát keltse. A szabadtéri el adások tapasztalati törvényeihez igazodva, elkülönül tablókat, látványosságokat, dramatikuss panoptikumot komponált ügyesen, hízelegve szemünk falánkságának. Fel kellett figyelni készségére hogy a kényszer en z kós statisztériával is mozgalmas tömegjeleneteket produkáljon. Ugyanakkor megoldásai a kellenél rutinosabban, üresen, felszínesen teátrálisak.

A nyári színházak sajátos vonzereje vidéken a pesti színészélgárda vendégjátéka. Az *Átkozottak* stáblistáján is számos, jól cseng nevet találhatunk, de csak néhányuk kap szárnyakat a feladattól. Kiábrándítóan hagyatkoznak veretes sablonjaikra a férfiszerepl k, a mindenféle rend és rangú nagyurak. Sokkal ambiciózusabbak — talán évközi szerepéségük következtében — a n k. *Káldi Nóra* talányos portrét fest Báthori Erzsébetr l. A kínálkozó sablontól elrugaskodva, nem az aberrációt tekintti a figura magjának, hanem viszonyát környezetéhez, mindazokhoz, akik ítélkeznek felette. **Hasonlóan az eredeti vonásokat keresi Szerencsi Éva is Bethlenné Károlyi Zsuzsa szerepében. A halálosan beteg és elgyötört pötömnyi asszony bels energiáit hitelesen érzékelteti a fizikumára cáfoló hatalmas, parancsoló hang.** Nagyigény en dolgozza ki a b nös szenvedély pokoljárásának stációit a Báthori Annát alakító *Peremartoni Krisztina*. Alighanem áll legközelebb ahhoz a kívánatos játéktílushoz, amely a balladaságot ötvözni tudja a modern lélekábrázolás követelményével.